

PARMAKLARIN

Bana konuşacak bir şey bıraktınız
Aslolan bu, gerisi dünya.

Bir rüyadan geldim
Bir gül ağzından.

Şimdi, nedense, sebepsiz;
Üstümde eksilmez bir boşluk.

İçli bir kan uluması
Bir yayla yeli
Parmak uçların sanki öptüğüm keman

Ah o parmaklar, boşluğu değil
Bir gülü içinden yakalamış.

Kara cahilim ben, vay hâlime, daha bilemedim ki;
Ben senin parmaklarını kaç yüz yıl seveyim?

Çiçekleşmiş, oyy o parmakları;
Kanımı köpürten bir hevesle, bastım bağrıma.

Morsalkımları nideyim;
Dinmeyen bir hasretle geldim.

Kader, sevmeye turna atamış gibi;
Parmakların, yerim yurdum